

Sygn. akt II AKa 473/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2017r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Anna Zdziarska

Sędziowie: SA – Rafał Kaniok (spr.)

SO (del.) – Agnieszka Radojewska

Protokolant: – st. sekr. sąd. Anna Grajber

przy udziale Prokuratora Anny Adamiak

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2017 r.

sprawy

1. M. T. (1) urodz. (...) w W. s. T. i I. z d. J.

oskarżonego z art. 258 § 2 k.k., art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 204 § 2 k.k., art. 280 § 1 k.k. art. 204 § 2 k.k. w zb. z art. 191 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

2. T. T. (2) urodz. (...) w W. s. J. i J. z d. P.

3. A. L. (1) urodz. (...) w W. s. S. i E. z d. W.

oskarżonych z art. 258 § 1 k.k., art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 30 czerwca 2016 r. sygn. akt XVIII K 357/10

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. L. (1) w ten sposób, że:

1. uchyla orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu A. L. (1) w pkt 8 wyroku oraz rozstrzygnięcie o zaliczeniu na jej poczet okresu faktycznego pozbawienia wolności w sprawie zawarte w pkt 10 wyroku,

2. uniewinnia oskarżonego A. L. (1) od czynu zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia i przypisanego mu w pkt 1 wyroku,

3. eliminuje z opisu czynu przypisanego oskarżonemu A. L. (1) w pkt 7 wyroku ustalenie, że działał on w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw oraz eliminuje z podstawy prawnej skazania za ten czyn art. 65 § 1 k.k. a z podstawy prawnej wymiaru kary art. 64 § 2 k.k. zaś wymierzoną oskarżonemu A. L. (1) za tenże czyn karę pozbawienia wolności obniża do 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy;

II. wyrok w pozostałej części wobec oskarżonego A. L. (1) oraz wobec oskarżonych M. T. (1) i T. T. (2), utrzymuje w mocy;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonej A. L. (1) kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 29 września 2010 r. do dnia 31 maja 2012 r.;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. N. Kancelaria Adwokacka w W., adw. M. P. Kancelaria Adwokacka w W. i adw. Ł. S. Kancelaria (...) w W. kwoty po 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, obejmujące 23% VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym z urzędu w instancji odwoławczej;

V. zwalnia oskarżonych od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

M. T. (1), T. T. (2), A. L. (1) (a także **M. T. (2)**) zostali oskarżeni o to, że:

I. na terenie województw: (...) w okolicach W., M., W., O., (...) w okolicach O. i O. brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze zbrojnym, mającej na celu popełnianie przestępstw, w szczególności takich jak czerpanie korzyści z uprawiania prostytucji, dokonywanie wymuszeń rozbójniczych, rozboje, kradzieże z włamaniem, groźby bezprawne, którą założył a następnie kierował A. P. (1), w skład której wchodził M. T. (2) i M. T. (1) w okresie od co najmniej lata 2006 r. do 6 kwietnia 2009 r., T. T. (2) w okresie od co najmniej 03 lutego 2007 r. do 04 grudnia 2008 r. oraz od 03 marca 2009 r. do 09 kwietnia 2009 r., A. L. (1) w okresie od co najmniej lata 2006 r. do 17 września 2008 r., a także S. F., D. F., M. B. (1), J. B. i inne ustalone i nieustalone osoby

tj. o czyn z art. 258 § 2 k.k.

II. od końca kwietnia 2007 r. do maja 2007 r. w okolicach w okolicach O. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, czerpali korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytucji przez K. K. (1) w kwotach po 500 zł tygodniowo tj. w łącznej kwocie 2.000 zł, w zamian za możliwość uprawiania przydrożnej prostytucji i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

III. w okresie od maja 2007 r. do września 2007 r. w okolicach miejscowości M. - Z. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, czerpali korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytucji przez K. K. (1) w kwotach po 500 zł tygodniowo, a także przez sześć dni w tygodniu po 20 zł tj. łącznie nie mniej niż 12.000 zł, w zamian za możliwość uprawiania przydrożnej prostytucji i tzw. ochronę przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IV. w marcu i kwietniu 2008 r. w okolicach w okolicach O. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, czerpali korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytucji przez K. K. (1) w kwotach po 800 zł co dwa tygodnie tj. łącznie nie mniej niż 3200 zł, w zamian za możliwość uprawiania przydrożnej prostytucji i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

V. w okresie od marca 2008 r. do co najmniej września 2008 r. w okolicach w okolicach O. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, czerpali korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytucji przez co najmniej 6 ustalonych i nie ustalonych kobiet, w tym posługujących się imionami N., D., N., L., w kwotach po 500 zł tygodniowo od każdej z nich tj. w łącznej kwocie co najmniej 60.000 zł, którą przekazała pomagająca im M. T. (3), przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VI. w okresie od maja 2008 r. do połowy sierpnia 2008 r. w okolicach miejscowości M. - Z. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w tym co najmniej czterokrotnie z M. B. (1), czerpali korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytucji przez K. K. (1) w kwotach nie mniejszych niż po 500 zł tygodniowo tj. łącznie nie mniej niż 4500 zł, w zamian za możliwość uprawiania przydrożnej prostytucji i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VII. w okresie od połowy sierpnia 2008 r. do końca sierpnia 2008 r. w okolicach miejscowości O. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, czerpali korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytucji przez K. K. (1) w kwotach nie mniejszych niż po 400 zł tygodniowo, w zamian za możliwość uprawiania przydrożnej prostytucji i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

a nadto M. T. (2) i M. T. (1) o to, że:

VIII. w okresie od września 2006 r. do 26 października 2006 r. w okolicy miejscowości B. na 534 kilometrze trasy nr (...), woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1) oraz innymi osobami czerpali korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytucji przez I. R. w kwotach po 500 zł tygodniowo, to jest łącznie co najmniej 5.000 zł za możliwość uprawiania prostytucji i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IX. przez nie mniej niż 10 miesięcy w okresie od stycznia 2007 r. do połowy grudnia 2007 r. w okolicach miejscowości M. - Z. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1) i innymi osobami, czerpali korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytucji przez R. N. kwotach po 500 zł tygodniowo w zamian za możliwość uprawiania przydrożnej prostytucji i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

X. w okresie od początku 2007 r. do połowy grudnia 2007 r. w okolicach miejscowości M. - Z. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1) i innymi osobami, czerpali korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytucji przez I. M. kwotach po 500 zł tygodniowo w zamian za możliwość uprawiania przydrożnej prostytucji i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XI. w okresie dwudziestu dni marca 2007 r. w okolicach miejscowości M. - Z. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, czerpali korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytucji przez nieustaloną kobietę narodowości bułgarskiej posługująca się imieniem M. w kwotach po 500 zł, w zamian za możliwość uprawiania przydrożnej prostytucji i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XII. w okresie co najmniej marca 2007 r. w okolicach miejscowości M. - Z. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, czerpali korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytucji przez nieustalone kobiety narodowości bułgarskiej posługujące się imionami (...), G. i polkę posługującą się imieniem E. w kwotach po 500 zł i przez sześć dni w tygodniu po 20 zł tj. po 620 zł tygodniowo, w zamian za możliwość uprawiania przydrożnej prostytucji i tzw. ochronę przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XIII. od marca 2007 r. do czerwca 2007 r. w okolicach miejscowości G. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, czerpali korzyści majątkowe z uprawiania prostytucji przez Y. D. w kwotach po 500 zł tygodniowo, którą przekazywała im m. in. K. Ł. (1), w zamian za możliwość uprawiania przez Y. D. przydrożnej prostytucji i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. art. 65 § 1 k.k.

XIV. od marca 2007 r. do końca czerwca 2007 r. w okolicach miejscowości G. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, czerpali korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytucji przez K. Ł. (1) w kwotach po 500-800 zł codziennie i nadto po 500 zł tygodniowo, w zamian za możliwość uprawiania przydrożnej prostytucji i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XV. od marca 2007 r. do 25 czerwca 2007 r. w okolicach miejscowości M. - Z. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w tym co najmniej pięciokrotnie z J. B., czerpali korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytucji przez D. B. (1) w kwotach po 500 zł tygodniowo i przez sześć dni w tygodniu po 20 zł tj. w łącznej kwocie około 10.000 zł, w zamian za możliwość uprawiania przydrożnej prostytucji i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 204 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XVI. w bliżej nie ustalonym czasie w okresie wakacji 2007 r. w okolicach miejscowości O. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, usiłowali czerpać korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytucji przez M. M. (2) w kwotach po 500 zł tygodniowo, w zamian za możliwość uprawiania przydrożnej prostytucji i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XVII. od lipca 2007 r. do listopada 2007 r. w okolicach W. - O. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1) oraz innymi osobami, czerpali korzyści majątkowe z uprawiania

przydrożnej prostytutce przez K. Ł. (1) i nieustaloną kobietę o imieniu B. w kwotach po 500 zł tygodniowo i nadto od K. Ł. (1) dziesięciokrotnie w kwotach po 1000 zł, w zamian za możliwość uprawiania przez nie przydrożnej prostytutki i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XVIII. w okresie od czerwca 2007 r. do co najmniej 07 maja 2008 r. w okolicach miejscowości G. woj. (...), a także przez okres około dwóch tygodni w okresie lata 2007 r. w M. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, czerpali korzyści majątkowe z uprawiania prostytutki przez K. Y. w kwotach nie mniejszych niż po 400 zł tygodniowo, które przekazywał im m.in. D. Y., w zamian za możliwość uprawiania przez nią przydrożnej prostytutki i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. art. 65 § 1 k.k.

XIX. w okresie od początku listopada 2006 r. do dnia 06 kwietnia 2009 r. w miejscowości M. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1) oraz innymi osobami czerpali korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytutki przez I. R. w kwotach po 500 zł tygodniowo w zamian za możliwość uprawiania prostytutki i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XX. w okresie od połowy listopada 2007 r. do kwietnia 2009 r. w na trasie (...) w okolicach miejscowości Z. - K. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, czerpali korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytutki przez pracujące tam jednocześnie nie mniej niż 3 kobiety, w tym V. Z., M. K., A. P. (2), M. W. i inne nieustalone kobiety, w okresach od listopada do marca w kwotach po 300 zł tygodniowo, oraz od marca do listopada po 400 zł tygodniowo od każdej z nich, w łącznej kwocie nie mniejszej niż 10.800 zł, przekazywanych za pośrednictwem A. S. (1), w zamian za możliwość uprawiania przydrożnej prostytutki i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXI. od stycznia 2008 r. do połowy marca 2008 r. w okolicach miejscowości M. - Z. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1) i innymi osobami, czerpali korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytutki przez R. N. w kwotach po 500 zł tygodniowo w zamian za możliwość uprawiania przydrożnej prostytutki i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXII. w okresie od końca stycznia 2008 r. do 6 listopada 2008 r. w okolicach miejscowości M. - Z. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1) i innymi osobami, czerpali korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytutki przez I. S. M. w kwotach po 500 zł tygodniowo w zamian za możliwość uprawiania przydrożnej prostytutki i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXIII. od marca 2008 r. do kwietnia 2008 r. w okolicach miejscowości G. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, czerpali korzyści majątkowe z uprawiania

przydrożnej prostytucji przez K. Ł. (1) w kwotach po 400 zł tygodniowo i raz w kwocie 1000 zł, w zamian za możliwość uprawiania przydrożnej prostytucji i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXIV. od kwietnia 2008 r. do 17 czerwca 2008 r. w okolicach miejscowości G. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w tym co najmniej trzykrotnie z M. B. (1), czerpali korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytucji przez K. Ł. (1) w kwotach po 500 zł tygodniowo i dwukrotnie w kwotach po 1000 zł, w zamian za możliwość uprawiania przydrożnej prostytucji i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXV. co najmniej od kwietnia 2008 r. do lipca 2008 r. w okolicach miejscowości M. - Z. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1) i innymi osobami, czerpali korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytucji przez R. N. kwotach po 500 zł tygodniowo w zamian za możliwość uprawiania przydrożnej prostytucji i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXVI. od dnia 17 czerwca 2008 r. do co najmniej 9 lipca 2008 r. w okolicach miejscowości G. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1) oraz innymi osobami, czerpali korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytucji przez K. Ł. (1) w kwotach po 700 zł tygodniowo, w zamian za możliwość uprawiania przydrożnej prostytucji i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXVII. co najmniej od sierpnia 2008 r. do 15 grudnia 2008 r. w okolicach miejscowości M. - Z. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1) i innymi osobami, czerpali korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytucji przez R. N. kwotach po 500 zł tygodniowo w zamian za możliwość uprawiania przydrożnej prostytucji i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXVIII. w listopadzie 2008 r. w okolicach w okolicach O. w miejscowości P. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, zażądali od J. G. pieniędzy w kwocie 300 zł tygodniowo, z której otrzymali za pośrednictwem J. W. (1) 150 zł, czerpiąc w ten sposób korzyści majątkowe z uprawiania przez nią prostytucji, przy czym czynu tego dopuścili się działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXIX. w okresie od stycznia 2009 r. do 6 kwietnia 2009 r. w okolicach miejscowości M. - Z. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1) i innymi osobami, czerpali korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytucji przez R. N. kwotach po 500 zł tygodniowo w zamian za możliwość uprawiania przydrożnej prostytucji i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

a nadto T. T. (2) i A. L. (1) o to, że:

XXX. od 18 sierpnia 2008 r. przez dwa tygodnie w okolicach O. w miejscowości P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, czerpali korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytucji przez J. G. w kwotach po 500 zł tygodniowo, w zamian za możliwość uprawiania przydrożnej prostytucji i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 kk

XXXI. od lata 2008 r. do 8 września 2008 r. w okolicach O. w miejscowości P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami czerpali korzyści majątkowe z uprawiania przydrożnej prostytucji przez J. M. w kwocie po 500 zł tygodniowo, w zamian za możliwość uprawiania przydrożnej prostytucji i tzw. ochronę, przy czym czynu tego dopuścili się czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

a nadto M. T. (1) o to, że :

XXXII. w marcu 2007 r. w okolicach miejscowości M. - Z., wspólnie i w porozumieniu J. B., ukradł D. B. (2), w związku z uprawianiem przez nią przydrożnej prostytucji, pieniądze w kwocie 800 zł w ten sposób, że przytrzymując ją za rękę i grożąc pobiciem w razie nieoddania mu żądanych pieniędzy, wyjął je z kieszeni jej kurtki, a następnie groził jej pozbawieniem życia jeżeli zawiadomi o tym Policję, przy czym czynu tego dopuścił się działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXIII. w bliżej nie ustalonym czasie w okresie sierpień - wrzesień 2008 r. w okolicach O. w miejscowości P. działając wspólnie i w porozumieniu z J. B. oraz innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej zabrał w celu przywłaszczenia M. M. (2) pieniądze w kwocie 100 zł i jednocześnie grożąc jej pozbawieniem życia w razie zawiadomienia o tym Policji zażądał 400 zł za tenże tydzień pracy w charakterze prostytutki oraz po 500 zł za kolejne tygodnie pracy, czym usiłował doprowadzić M. M. (2) do rozporządzenia powyższymi kwotami pieniędzy, zamierzając czerpać w ten sposób korzyści majątkowe z uprawianej przez nią prostytucji w zamian za możliwość jej uprawiania i tzw. ochronę, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonej, przy czym czynu tego dopuścił się działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 204 § 2 k.k. w zb. 282 w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 65 § k.k.

a nadto M. T. (2) o to, że:

XXXIV. w dniu 07 kwietnia 2009 r. w W. bez wymaganego zezwolenia posiadała amunicję do broni palnej bojowej w postaci jednego naboju pośredniego kaliber 7,62 mm wzór 43, typowego dla karabinków systemu (...)

tj. o czyn z art. 263 § 2 k.k.

Wyrokiem z dnia 30 czerwca 2016 r. Sąd Okręgowy w Warszawie:

1. w ramach czynu zarzucanego oskarżonym w pkt I aktu oskarżenia uznał M. T. (2), M. T. (1), T. T. (2), A. L. (1) za winnych tego, że M. T. (2) w okresie od lipca 2006 r. do stycznia 2009 r., M. T. (1) w okresie od września 2006

r. do stycznia 2009 r. na terenie województw (...) w okolicach W., M., M., W., (...) w okolicach O., T. T. (2) i A. L. (1) w okresie od marca 2008 r. do 8 września 2008 r. na terenie województw (...) w okolicach M., (...) w okolicach O., umyślnie w zamiarze bezpośrednim, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi i nieustalonymi osobami brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw w postaci czerpania korzyści z uprawiania prostytucji, którą kierowała ustalona osoba o ps. (...) przy czym M. T. (2) i M. T. (1) działali ze świadomością, że biorą udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw o charakterze zbrojnym i za to M. T. (2) i M. T. (1) na podstawie art. 258 § 2 k.k. skazał i wymierzył im kary po 3 (trzy) lata pozbawienia wolności, a T. T. (2) i A. L. (1) na podstawie art. 258§1 k.k. skazał i wymierzył im kary po 1 (jeden) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

2. w ramach zarzucanych w pkt II, III, VI, VIII, X, XII, XIII, XIV, XV, XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII, XXIII, XXIV, XXV, XXVI, XXVII, XXIX czynów uznał M. T. (2) i M. T. (1) za winnych tego, że w okresie od września 2006 r. do marca 2009 r. z tym, że w okresie do stycznia 2009 r. działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw, na terenie województwa (...) w okolicach W., M., M., W. oraz na terenie województwa (...) w okolicach O., umyślnie w zamiarze bezpośrednim, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czerpali korzyści majątkowe od kobiet uprawiających prostytucję:

- I. R. uprawiającej prostytucję: na drodze krajowej nr (...) między miejscowościami W. i O. w okresie od września 2006 r. do 26 października 2006 r. po 500 zł tygodniowo łącznie w kwocie 4000 zł,

- na drodze nr (...) w okresie od 4 listopada 2006 r. do marca 2009 r. po 500 zł tygodniowo w tym przez 2 miesiące tego okresu dodatkowo po 100 zł tygodniowo łącznie w kwocie 42 300 zł,

- I. M. uprawiającej prostytucję na drodze w okolicach miejscowości Z. od stycznia 2007 r. do połowy grudnia 2007 r. i od lutego 2008 r. do 16 listopada 2008 r. w kwotach po 600 zł tygodniowo łącznie w kwocie 55 200 zł,

- K. Ł. (1) i Y. D. uprawiających prostytucję na drodze między W. a M. w okresie jednego tygodnia kwietnia 2007 r. oraz na drodze krajowej nr (...) w okolicach miejscowości K. w okresie maja i czerwca 2007 r. po 500 zł tygodniowo od każdej z nich oraz w dodatkowych kwotach 500 i 800 zł z tytułu dziennego przychodu uzyskanego z uprawiania prostytucji, łącznie w kwocie 11 300 zł,

- K. Ł. (1) uprawiającej prostytucję: na drodze między W. a O. w okresie od lipca 2007 r. do końca października 2007 r. dziesięciokrotnie w kwotach po 1000 zł tygodniowo i siedmiokrotnie po 500 zł tygodniowo łącznie w kwocie 13 500 zł, na drodze krajowej nr (...) w okolicach miejscowości K. w okresie od marca 2008 r. do 9 lipca 2008 r. siedmiokrotnie po 400 zł tygodniowo, dziesięciokrotnie w kwotach po 500 zł tygodniowo i trzykrotnie po 1000 zł tygodniowo, łącznie w kwocie 14 800 zł

- D. B. (1) uprawiającej prostytucję na drodze w okolicach miejscowości Z. od marca 2007 r. do 25 czerwca 2007 r. po 620 zł tygodniowo, łącznie w kwocie 10 540 zł,

- o imionach G. pochodzenia bułgarskiego i E. pochodzenia polskiego uprawiających prostytucję na drodze w okolicach miejscowości Z. w okresie od marca 2007 r. do 25 czerwca 2007 r. po 620 zł tygodniowo, łącznie w kwocie 21 080 zł

- K. Y. uprawiającej prostytucję, na drodze w okolicach miejscowości K. w okresie od czerwca 2007 r. do stycznia 2008 r. i w M. w okresie 2 tygodni lata 2007 r. po 400 zł tygodniowo oraz w M. od stycznia 2008 r. do marca 2009 r. po 500 zł tygodniowo i po 20 zł za każdy dzień jednego z tych tygodni także za pośrednictwem D. Y. łącznie w kwocie 44 200 zł

- A. P. (2), W. Z., M. K. i M. W. uprawiających prostytucję na drodze krajowej nr (...), między miejscowością Z. i K. w okresie od marca 2008 r. do marca 2009 r. po 400 zł tygodniowo, za pośrednictwem A. S. (1), łącznie w kwocie 64 200 zł,

- K. K. (1) uprawiającej prostytucję na drodze krajowej nr (...) w okolicach miejscowości P. przez 4 tygodnie w okresie od końca kwietnia do maja 2007 r. po 500 zł tygodniowo łącznie w kwocie 2000 zł, na drodze między miejscowościami

Z. i M. od przełomu maja i czerwca 2007 r. do września 2007 r. po 620 zł tygodniowo łącznie w kwocie 11 160 zł, na drodze między miejscowościami Z. i M. od maja 2008 r. do początku lipca 2008 r. po 620 zł tygodniowo łącznie w kwocie nie mniejszej niż 4 500 zł,

- R. N. uprawiającej prostytucję na drodze między miejscowościami Z. i M. w okresach stycznia i lutego 2008 r., przez dwa tygodnie marca 2008 r., od kwietnia do czerwca 2008 r., od sierpnia 2008 do 14 grudnia 2008 i od stycznia 2009 r. do marca 2009 r., po 600 zł tygodniowo, łącznie w kwocie 33 600 zł i za to oskarżonych M. T. (2) i M. T. (1) w oparciu o art. 4§1 k.k. przy zastosowaniu ustawy Kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r. w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 czerwca 2010 r. na podstawie art. 204§2 k.k. w zw. z art. 65§ 1 k.k. skazał oskarżonych, a na podstawie art. 204§2 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k. i 33§1, 2 i 3 k.k. wymierzył im po karze 4 (cztery) lat pozbawienia wolności oraz 300 (trzystu) stawek grzywny, ustalając

wartość 1 stawki wobec M. T. (2) w wysokości 10 (dziesięć) zł, a wobec M. T. (1) w wysokości 30 (trzydzieści) zł;

3. w ramach czynu zarzucanego M. T. (1) w pkt XXVIII aktu oskarżenia uznał oskarżonego za winnego tego, że w listopadzie 2008 r. w okolicach O. w miejscowości P. województwo (...), umyślnie w zamiarze bezpośrednim, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czerpał korzyści majątkowe z uprawiania prostytucji przez J. W. (2) (G.) otrzymując kwotę 150 zł od J. W. (1) i za to oskarżonego M. T. (1) w oparciu o art. 4§1 k.k. przy zastosowaniu ustawy Kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r. w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 czerwca 2010 r. na podstawie art. 204§2 k.k. skazał, a na podstawie art. 204§2 k.k. i 33§1, 2 i 3 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzy) miesięcy pozbawienia wolności oraz 10 (dziesięć) stawek grzywny, ustalając wartość 1 stawki w wysokości 30 (trzydzieści) zł;

4. w ramach czynu zarzucanego M. T. (1) w pkt XXXII aktu oskarżenia uznał oskarżonego za winnego tego, że w marcu 2007 r. w okolicach miejscowości Z. używając przemocy poprzez przytrzymywanie D. B. (2) za rękę, zabrał w celu przywłaszczenia, wyjmując z kieszeni jej kurtki, pieniądze w kwocie 800 zł i za to w oparciu o art. 4§1 k.k. przy zastosowaniu ustawy Kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r. w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 czerwca 2010 r. na podstawie art. 280§ 1 k.k. skazał oskarżonego, a na podstawie art. 280§1 k.k. i 33 §1, 2 i 3 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwa) lat pozbawienia wolności i 30 (trzydzieści) stawek grzywny, ustalając wartość 1 stawki w wysokości 30 (trzydzieści) zł;

5. w ramach czynu zarzucanego M. T. (1) w pkt XXXIII aktu oskarżenia uznał oskarżonego za winnego tego, że nieustalonego dnia w okresie sierpień - wrzesień 2008 r. w okolicach O. w miejscowości P. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej czerpiąc korzyści majątkowe z uprawianej przez M. D. (1) (M.) prostytucji zabrał jej pieniądze w kwocie 100 zł, zażądał zapłaty kwoty dalszych 400 zł w związku z dotychczasowym uprawianiem przez nią prostytucji i 500 zł za każdy kolejny tydzień wykonywania takiego zajęcia oraz zagroził M. D. (1) (M.) popełnieniem na jej szkodę przestępstwa przeciwko zdrowiu i życiu w razie zawiadomienia o tych żądaniach policji przy czym czynu tego dopuścił się działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw i za to w oparciu o art. 4§1 k.k. przy zastosowaniu ustawy Kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r. w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 czerwca 2010 r. na podstawie art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 191 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 65 § 1 k.k. skazał oskarżonego, a na podstawie art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 11 §3 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k. i 33§1, 2 i 3 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 (trzydzieści) stawek grzywny, ustalając wartość 1 stawki w wysokości 30 (trzydzieści) zł;

6. M. T. (2) i M. T. (1) uniewinnia od czynów zarzucanych im w pkt IV, V, VII, IX, XI, XVI, a nadto M. T. (2) uniewinnia od czynów zarzucanych jej w pkt XXVIII i XXXIV aktu oskarżenia;

7. w ramach zarzucanych T. T. (2) i A. L. (1) w pkt IV, V, VII, XXX, XXXI czynów uznał ich za winnych tego, że w okresie od marca 2008 r. do 8 września 2008 r. na terenie Polski województw (...) w okolicach M., (...) w okolicach O., działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw, umyślnie w zamiarze bezpośrednim, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi i nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czerpali korzyści majątkowe od kobiet uprawiających prostytucję

- K. K. (1) i innych nieustalonych kobiet uprawiających prostytucję na drodze krajowej nr (...) na odcinku M. - O. w okresie marca 2008 r. w kwotach 800 zł za dwa tygodnie od samej K. K. (1) i w kwocie 3 200 zł zebranych przez K. K. (1) od pozostałych kobiet w tym okresie łącznie w kwocie 4000 zł,

- K. K. (1) w okresie od lipca 2008 r. do 8 września 2008 r., od J. M. w okresie od początku lata 2008 r. do 8.09.2008 r., K. G. od 1 kwietnia do końca lipca 2008 r., M. G. od 1 kwietnia do połowy sierpnia 2008 r., od J. W. (2) (G.) przez 2 tygodnie od 18 sierpnia 2008 r., od J. M. od początku lata 2008 r. do 8 września 2008 r., od kobiet o imieniu K. i K. od 1 kwietnia do 8.09.2008 r., od kobiet narodowości bułgarskiej o imionach D. w okresie lata 2008 r. przez okres 2-3 tygodni, N. w okresie od 1 lipca 2008 r. do 8 września 2008 r. w związku z uprawianiem przez te kobiety prostytucji na drodze krajowej nr (...) na odcinku M. - O., od których pobierali pieniądze za pośrednictwem M. T. (3), która otrzymane od tych kobiet pieniądze przekazywała przekazem pocztowy na adres zamieszkania K. S. w M. w kwocie łącznie 26 700 zł i za to oskarżonych T. T. (2) i A. L. (1) w oparciu o art. 4§1 k.k. przy zastosowaniu ustawy Kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r. w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 czerwca 2010 r. na podstawie art. 204§2 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. skazał oskarżonych, a na podstawie art. 204§2 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k. i 33§1, 2 i 3 k.k. wymierzył im po karze 2 (dwa) lat pozbawienia wolności oraz 100 (sto) stawek grzywny, ustalając wartość 1 stawki dla każdego z nich w wysokości 30 (trzydzieści) zł;

8. T. T. (2) i A. L. (1) uniewinnił od czynów zarzucanych im w pkt II, III i VI aktu oskarżenia;

9. w oparciu o art. 4§1 k.k. przy zastosowaniu ustawy Kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r. w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 czerwca 2010 r. na podstawie art. 85 k.k. i 86§1 k.k. orzeczone wobec oskarżonych kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i wymierzył wobec M. T. (2) łączną karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, wobec M. T. (1) łączną karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności oraz wobec M. T. (1) łączną karę 350 (trzysta pięćdziesiąt) stawek grzywny ustalając wartość 1 stawki na 30 (trzydzieści) złotych, wobec T. T. (2) i A. L. (1) łączne kary po 3 (trzy) lata pozbawienia wolności;

10. w oparciu o art. 4§1 k.k. przy zastosowaniu ustawy Kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r. w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 czerwca 2010 r. na podstawie art. 45 § 1 k.k.

- w związku ze skazaniem M. T. (2) za czyn przypisany jej w pkt 2 wyroku orzekł wobec M. T. (2) przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 102 080 (sto dwa tysiące osiemdziesiąt) zł,

- w związku ze skazaniem M. T. (1) za czyn przypisany mu w pkt 2, 3 i 4 wyroku orzekł wobec M. T. (1) przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 103 130 (sto trzy tysiące sto trzydzieści) zł,

- w związku ze skazaniem T. T. (2) i A. L. (1) za czyn przypisany im w pkt 6 wyroku orzekł wobec T. T. (2) i A. L. (1) przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie po 10 233 zł (dziesięć tysięcy dwieście trzydzieści trzy) zł,

11. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonych wobec oskarżonych łącznych kar pozbawienia wolności zaliczył okresy ich rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie M. T. (2) od 7 kwietnia 2009 r. do 31 maja 2012 r., M. T. (1) od 7 kwietnia 2009 r. do 31 maja 2012 r., A. L. (1) od 29 września 2010 r. do 31 maja 2012 r.;

12. na podstawie § 14 ust. 2 pkt 5, § 16, § 19 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądził od Skarbu Państwa koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu na rzecz adw. M. N. w kwocie 1170 (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt) zł + VAT, na rzecz adw. Ł. S. 1680 (jeden tysiąc sześćset osiemdziesiąt) zł + VAT, na rzecz adw. M. (...) (jeden tysiąc sześćset osiemdziesiąt) zł + VAT;

13. na podstawie art. 624 k.p.k. zwolnił oskarżonych od zapłaty kosztów sądowych w sprawie.

Powyższy wyrok zaskarżyli obrońcy oskarżonych M. T. (1), T. T. (2) i A. L. (1).

Obrońca M. T. (1) zarzucił wyrokowi:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mogący mieć wpływ na jego treść, wynikający z bezkrytycznego uznania za wiarygodne niespójnych zeznań świadków M. B. i G. C., A. S., M. R. (zainteresowanych polepszeniem własnej sytuacji procesowej) co do posiadanej broni palnej i udziału w zorganizowanej grupie przestępczej M. T. (1), w sytuacji gdy oskarżony takiej broni nie posiadał, nie było żadnej sytuacji użycia broni przed miejscem zamieszkania oskarżonego, na co wskazuje brak wiedzy policji o takiej strzelaninie, co jest niezrozumiałe zważywszy na położenie komisariatu na sąsiedniej ulicy; było tylko zdarzenie spalenia samochodu oskarżonego pod miejscem zamieszkania z nieznaną przyczyną, jednakże z takiego faktu nie można wysuwać wniosku udziału oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze zbrojnym tym bardziej, że obciążające dowody to niespójne, a miejscami sprzeczne zeznania w/w świadków;

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mogący mieć wpływ na jego treść, wynikający z bezkrytycznego uznania za wiarygodne niespójnych zeznań świadków I. R., I. M., D. B. (2), K. K. (1) i M. D. (1) (która nawet nie rozpoznała oskarżonego M. T. na rozprawie) co do okresów uprawiania prostytucji, wysokości kwot przekazywanych dla oskarżonych, w tym dla osk. M. T. (1), szczegółowych okoliczności przekazywania każdorazowo pieniędzy, co doprowadziło do przypisania oskarżonemu M. T. (1) popełnienia przestępstw z art. 204 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., podczas gdy swobodna, prawidłowa, kompleksowa i obiektywna ocena całości materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie przy uwzględnieniu zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego stwarza co do tych faktów nie dające się usunąć wątpliwości, które zgodnie z treścią art. 5 § 2 k.p.k. winny skutkować uniewinnieniem M. T. (1);

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mogący mieć wpływ na jego treść, wynikający z bezkrytycznego uznania za wiarygodne zeznań świadka D. B. (2) odnośnie rozboju dokonanego przez osk. M. T. (1), w sytuacji gdy o takim zdarzeniu nie wspominała każdorazowo podczas przesłuchań, a niewątpliwie gdyby była ofiarą przemocy ze strony oskarżonego, to podkreślałaby to w swoich zeznaniach, co doprowadziło do bezpodstawnego przypisania oskarżonemu winy w popełnieniu czynu z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Nadto, z ostrożności procesowej, na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k. zarzucił rażąco niewspółmierność kary łącznej, orzeczonej wobec osk. M. T. (1) pięciu lat pozbawienia wolności i 350 stawek grzywny po 30 zł, jak również przypadku równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 103.130 zł, z nieuwzględnieniem dyrektyw wymiaru kary z art. 53 k.k., w szczególności celów wychowawczych, które uzasadniałyby wymierzeniu mu kary łagodniejszej w dolnej granicy ustawowego zagrożenia, w przypadku uznania winy.

Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego M. T. (1) od popełnienia zarzuczanych mu czynów, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w całości oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Pierwszy obrońca oskarżonego T. T. (2) adw. E. W. zarzuciła wyrokowi:

1. mającą wpływ na treść rozstrzygnięcia, rażąco obrażając przepisy postępowania tj. art. 7 k.p.k. poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego w zakresie zeznań świadka M. B. (1) i K.-K. prowadzącą do błędów w ustaleniach faktycznych przez przyjęcie, że Osk. T. T. w okresie od marca 2008 do 08 września 2008 r. na terenie województw (...) w okolicach M., (...) w okolicach O., umyślnie w zamiarze bezpośrednim, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi i nieustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw w postaci czerpania korzyści z uprawiania prostytucji podczas gdy prawidłowo ocenione zeznania świadka ze słyszenia M. B. (1) wykluczają możliwość przyjęcia, że Oskarżony funkcjonował w grupie przestępczej kierowanej przez A. P. (1),

2. mającą wpływ na treść rozstrzygnięcia, rażąco obrażając przepisy postępowania tj. art. 7 k.p.k. i 410 k.p.k. poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego prowadzącą do błędów w ustaleniach faktycznych przez przyjęcie, że Osk. T. T. w okresie od marca 2008 do 08 września 2008 r. na terenie województw (...) w okolicach M., (...) w okolicach

O., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw, umyślnie "w zamiarze-bezpośrednim, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi i nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czerpał korzyści majątkowe od kobiet uprawiających prostytucję, podczas gdy prawidłowo ocenione zeznania świadków K. i G. S. oraz K. K. (1) wykluczają możliwość przyjęcia, że oskarżony dopuszczając się wskazanych zachowań działał w grupie przestępczej.

W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego T. T. (2) od zarzutu udziału w grupie przestępczej tj. od zarzutu z punktu I aktu oskarżenia oraz o uniewinnienie od zarzutu czerpania korzyści majątkowej od kobiet uprawiających prostytucję działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej tj. od zarzutów z punktu IV, V, VII, XXX, XXXI Aktu oskarżenia.

Drugi obrońca oskarżonego T. T. (2) adw. Ł. S. zarzucił wyrokowi:

a. w części dotyczącej skazania za czyn z pkt I aktu oskarżenia – popełnienie błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na bezzasadnym przyjęciu, iż oskarżony T. T. (2) w okresie od marca 2008 roku do 8 września 2008 roku na terenie województw (...) w okolicach M., (...) - (...) w okolicach O., umyślnie, w zamiarze bezpośrednim, wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi i nieustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw w postaci czerpania korzyści z uprawiania prostytucji, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do takich ustaleń,

b. w części dotyczącej skazania za czyn z pkt IV, V, VII, XXX, XXXI aktu oskarżenia - naruszenie przepisów postępowania w postaci art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów polegającej na uznaniu, iż oskarżony T. T. (2) w okresie od marca 2008 roku do 8 września 2008 roku na terenie województw (...) w okolicach M., (...) - (...) w okolicach O. czerpał korzyści z uprawiania prostytucji, działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi i nieustalonymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie daje podstaw do przyjęcia, iż przestępstwo czerpania korzyści z uprawiania prostytucji zostało popełnione w ramach zorganizowanej grupy przestępczej.

W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu w postaci udziału w zorganizowanej grupie przestępczej (pkt 1 wyroku) oraz tego, że przestępstwo w postaci czerpania korzyści z prostytucji zostało popełnione w ramach zorganizowanej grupy przestępczej (pkt. 7 wyroku), jak również zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej za postępowanie odwoławcze, które nie zostały uiszczone całości ani w części.

Obrońca oskarżonego A. L. (1) zarzucił wyrokowi:

1. w zakresie czynu z pkt 1 wyroku, błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, który miał wpływ na jego treść, polegający na nieprawidłowym przyjęciu, iż zebrany materiał dowodowy pozwalał na ustalenie odpowiedzialności oskarżonego w zakresie przypisanego mu w pkt 1 wyroku czynu, zakwalifikowanego z art. 258§ 1 k.k., przy czym okres działania oskarżonego został przyjęty przez Sąd od marca 2008 r. do 8 września 2008r., podczas gdy całość zgromadzonego materiału dowodowego, poddanego kompleksowej ocenie z uwzględnieniem gwarancji procesowych zawartych między innymi w art. 2§1 ust 1 i § 2 k.p.k. art. 7 k.p.k. a także w oparciu o treść art. 410 k.p.k. nie dawała podstaw do takich ustaleń;

2. w zakresie pkt 7 wyroku, w odniesieniu do czynu zakwalifikowanego z art. 204§2 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k., błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na jego treść, polegający na nieprawidłowym przyjęciu, iż zebrany materiał dowodowy pozwalał na ustalenie, iż oskarżony czerpał korzyści majątkowe od osób uprawiających prostytucję o imionach K., K., D., N. i J. M., podczas gdy całość zgromadzonego materiału dowodowego poddana kompleksowej ocenie, z uwzględnieniem gwarancji rzetelnego procesu karnego nie dawała podstaw do takich ustaleń.

W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez uniewinnienie oskarżonego od przypisanego mu w pkt 1 wyroku czynu zakwalifikowanego z art. 258§1 k.k. oraz przyjęcie nowego opisu czynu z pkt 7, wykluczającego,

stwierdzenie, że oskarżony czerpał korzyści majątkowe od kobiet uprawiających prostytucję o imionach K. i K. w okresie od 1 kwietnia do 8 września 2008r, a także D. w okresie lata 2008 przez okres 2- 3 tygodni i N. w okresie od 1 lipca 2008 do 8 września 2008 r., oraz od J. M. od początku lata 2008r do 8 września 2008 r., co w konsekwencji powinno prowadzić do na nowo określenia wymierzonej kary, lub wnosząc o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego złożył oskarżony M. T. (1) i obrońca T. T. (2).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacje wniesione przez obrońców oskarżonych M. T. (1) i T. T. (2) okazały się bezzasadne w stopniu niemal oczywistym, zaś do zmiany zaskarżonego wyroku doszło w wyniku częściowego uwzględnienia zarzutów podnoszonych w apelacji obrońcy oskarżonego A. L. (1), który nie złożył wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego.

Za nietrafne uznać należy, podniesione w obu apelacjach obrońców oskarżonego T. T. (2), zarzuty obrazy przepisów postępowania tj. art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. oraz powiązany z nim zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, podobnie jak zarzuty dotyczące błędu w ustaleniach faktycznych, podniesione w apelacji obrońcy M. T. (1) wraz z zarzutem rażącej niewspółmierności kary wymierzonej temu oskarżonemu.

Na wstępie wypada stwierdzić, że Sąd I instancji przeprowadził staranne i wnikliwe postępowanie dowodowe, skutecznie realizując obowiązek wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy.

Wszelkie istotne dla rozstrzygnięcia tej sprawy dowody i okoliczności ujawnione w toku postępowania, zarówno korzystne dla oskarżonych jak i przemawiające na ich niekorzyść zostały przez Sąd I instancji wszechstronnie zbadane, rozważone i poddane dokładnej analizie, a na tej podstawie Sąd ten poczynił bezbłędne ustalenia faktyczne oraz należycie wykazał winę oskarżonych w zakresie przypisanych im w wyroku czynów.

Ocena materiału dowodowego poczyniona przez Sąd I instancji, która jest oceną kompletną i wszechstronną, pozostaje w zgodzie z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz nie zawiera błędów logicznych i faktycznych, a zatem nie przekracza granic oceny swobodnej, określonych w art. 7 k.p.k.

Podnieść przy tym wypada, że Sąd I instancji, w ramach pisemnych motywów wyroku, wskazał w sposób wyjątkowo precyzyjny i szczegółowy, które fakty uznaje za udowodnione lub nieudowodnione, należycie oceniając dowody na których się w tej mierze oparł oraz wyjaśniając wyczerpująco, dlaczego odrzucił dowody przeciwnie.

W takiej sytuacji kontrola instancyjna w pełni uzasadnia stwierdzenie, że zaskarżony wyrok znajduje, zgodnie z regułą z art. 410 k.p.k., pełne oparcie w prawidłowo dokonanej ocenie całokształtu okoliczności i dowodów ujawnionych w toku postępowania.

Reasumując uznać należy, że w przeprowadzonym postępowaniu pierwszoinstancyjnym jak i w ocenie zebranych dowodów, Sąd Apelacyjny nie dostrzegł obrazy przepisów ustawy karnoprocesowej (w tym przepisów art. 7 i 410 k.p.k. wskazanych w apelacjach obrońców T. T.), która mogłaby mieć wpływ na treść wyroku, zaś całokształt ujawnionego materiału dowodowego i okoliczności sprawy stanowił należyłą podstawę do poczynienia przez Sąd I instancji kompletnych i prawidłowych ustaleń faktycznych.

W związku z tym, za bezzasadne uznać należy zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych, sformułowane we wszystkich omawianych apelacjach.

Co do apelacji obrońcy oskarżonego **M. T. (1)** odnotować trzeba, że podniesione tam zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych oraz wywody, które je mają uzasadniać, sprowadzają się w istocie do bezskutecznej polemiki z trafnymi ustaleniami dokonanyymi przez Sąd I instancji. Skarżący ogranicza się w zasadzie do zakwestionowania tych ustaleń,

przedstawiając w to miejsce własne subiektywne poglądy i nie przytaczając na ich poparcie żadnych skutecznych argumentów.

W szczególności na akceptację nie zasługuje stanowisko skarżącego, że wyrok w odniesieniu do oskarżonego M. T. obarczony jest błędem w ustaleniach faktycznych dotyczących posiadania broni palnej i udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, który miałby wynikać z bezkrytycznego uznania za wiarygodne „niespójnych” zeznań świadków M. B., G. C., A. S. i M. R. „zainteresowanych polepszeniem własnej sytuacji procesowej”. Tymczasem, właśnie w odniesieniu do wyżej wymienionych świadków, Sąd I instancji w sposób wyczerpujący i przekonujący wykazał, że ich zeznania korelują ze sobą w zakresie dotyczącym czynów przypisanych oskarżonemu T. T., w tym czynu polegającego na udziale w zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze zbrojnym

Drobiazgowa analiza i wyjątkowo wnikliwa ocena powyższych dowodów została odzwierciedlona na kilkudziesięciu stronach pisemnych motywów wyroku i została w pełni zaakceptowana przez Sąd odwoławczy, jako zgodna z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, a zatem nie ma potrzeby powtarzania zawartych tam rozważań Sądu I instancji (analiza i ocena zeznań A. S. - str. 31 – 40, M. R. – 69 – 71, 82, 88 – 90, M. B. 71 – 77, 90 – 93, G. C. 80 – 81, 93).

Przy tym, wbrew sugestiom oskarżonego, nie osłabia wiarygodności powyższych świadków fakt, że składając relacje obciążające oskarżonego, mogli oni dążyć do uzyskania korzystnych rozstrzygnięć we własnej sprawie karnej.

Taki argument świadczyłby bowiem a priori o każdorazowej niewiarygodności zeznań osób, które mogą korzystać z przywilejów procesowych określonych np. w art. 60 § 3 i 4 k.k. Tymczasem jest oczywistym, że zeznania tych osób podlegają szczegółowej weryfikacji (tak jak w niniejszej sprawie) i dopiero gdy przedstawiają prawdziwy przebieg wydarzeń to mogą stanowić podstawę ubiegania się o ww. gratyfikacje. Nie można zatem zaakceptować stanowiska skarżącego, że zeznania wskazanych przez niego świadków należy traktować jako dowody niepełnowartościowe.

Bezskutecznie okazały się też pozostałe argumenty, za pomocą których skarżący stara się podważyć trafne oceny i ustalenia Sądu I instancji.

Przykładowo, powołując się (ogólnikowo) na rzekome sprzeczności w zeznaniach omawianych świadków, skarżący zdaje się zauważać tego, że Sąd I instancji w ramach szczegółowej analizy tychże zeznań (w powiązaniu z innymi dowodami przeprowadzonymi w sprawie), w sposób wyjątkowo rzetelny wymienił wszystkie ujawnione rozbieżności, jednocześnie wykazując logicznie i przekonująco, że nie dyskwalifikują one wartości dowodowej ww. zeznań w zakresie wskazującym na sprawstwo i winę oskarżonego.

Z kolei, kwestionując fakt użycia broni przez oskarżonego M. T. (nie przybierający w niniejszej sprawie w akcie oskarżenia formy zarzutu), skarżący pomija okoliczność, że był to tylko jeden z elementów kształtujących przekonanie Sądu, iż oskarżony M. T. zdawał sobie sprawę z tego, że bierze udział w zorganizowanej grupie przestępczej, która ma zbrojny charakter w rozumieniu art. 258 § 2 k.k.

Podstawowym dowodem w tym zakresie są (jak trafnie ocenił Sąd I instancji), wiarygodne zeznania świadka M. B. (1), z których wynika jednoznacznie, że grupa kierowana przez A. P. (...) miała zbrojny charakter i że wiedzę o tym posiadali z pewnością M. T. (1) i M. T. (2), u których broń palną w domu świadek ten widział. B. mówi wprost, że M. T. taką broń posiadał, zaś świadek K. Ł. widziała u niego przedmiot przypominający broń palną (k. 5833). Dodatkowo na wyżej wspomniany fakt, posługiwania się przez M. T. bronią palną w czasie strzelaniny wskazują niezależnie od siebie, zeznania świadków G. C. i M. R., oraz pośrednio M. B. (vide trafne rozważania Sądu zawarte na str. 77 – 82).

Zeznania ww. świadków (M. B., M. R., G. C.) oceniane w kontekście pozostałych istotnych w tym zakresie dowodów, w tym zeznań M. S., Z. C., P. K., S. S. a także I. R., I. M., K. Ł. (1), D. B. (2), K. Y., K. K., M. D. (1), stanowiły stabilną podstawę dowodową do poczynienia bezbłędnych ustaleń faktycznych wskazujących, że M. T. (1), co najmniej od września 2006 r. do stycznia 2009 r., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej o zbrojnym charakterze i działając w ramach tejże grupy, wspólnie i w porozumieniu, z innymi osobami czerpał korzyści majątkowe od kobiet uprawiających prostytucję.

A zupełnie bezzasadne uznać należy w tej sytuacji zastrzeżenia dotyczące ustaleń faktycznych wyroku w zakresie czynu z art. 204 § 1 k.k. wbrew twierdzeniu apelującego, sam fakt, że w wśród dowodów stanowiących podstawę skazania oskarżonego w tym zakresie ujawniono pewne rozbieżności, nie może być uznany za stan zaistnienia nieusuwalnych wątpliwości o których mowa w art. 5 § 2 k.p.k., skutkujący (zdaniem skarżącego) koniecznością uniewinnienia oskarżonego. Skarżący mógłby się bowiem powoływać na treść art. 5 § 2 k.p.k., tylko wtedy, gdyby Sąd orzekający, dokonał oceny dowodów zgodnie z wymogami art. 7 k.p.k. i mimo tego nie usunął wątpliwości, co do istotnych okoliczności sprawy.

W niniejszej sprawie tego rodzaju sytuacja nie zaistniała. Sąd I instancji, poddał bowiem wszystkie dowody dotyczące odpowiedzialności oskarżonego M. T. za czyn z art. 204 § 1 k.k., w tym dowody z zeznań J. R., I. S., M. B., K. K. i M. D., szczegółowej i wnikliwej analizie, a wszystkie pojawiające się w nich okoliczności wyjaśnił w sposób nie budzący zastrzeżeń, trafnie weryfikując kwestie dotyczące okresów uprawiania prostytucji przez poszczególne kobiety, wysokości przekazywanych przez nie kwot pieniężnych i okoliczności ich przekazywania, oraz słusznie przyjmując, że dowody te zasługują na wiarę w zakresie wskazującym na to, iż oskarżony M. T. jest sprawcą czynów przypisanych mu w pkt 2, 3, 4 i 5 zaskarżonego wyroku (rozległe rozważania str. 15 – 53 uzasadnienia wyroku).

Podzielając wyczerpujące logiczne i przekonujące rozważania Sądu I instancji w powyższym zakresie, podnieść jedyne wypada, że Sąd ten dostrzegł (podniesioną w apelacji) problematykę nierozpoznania oskarżonego na rozprawie przez świadka M. D., słusznie wykazując, że nie ma to znaczenia dla kształtu ustaleń faktycznych dotyczących czynu popełnionego na jej szkodę (pkt 5, 6 wyroku – str. 53 uzasadnienia). Z kolei, co do kwestionowanych w apelacji zeznań D. B., Sąd trafnie ocenił, iż są one wiarygodne z uwagi na brak sprzeczności i ich konsekwencje, a także fakt ich potwierdzenia rozpoznaniem wizerunku oskarżonych na tablicy (str. 26 uzasadnienia).

Wbrew twierdzeniom apelującego wiarygodność zeznań ww. świadka, co do czynu z art. 280 § 1 k.k. z pkt 4 wyroku, nie podważa okoliczności, iż nie wspomniała ona o tym zdarzeniu we wszystkich swoich zeznaniach. Sąd słusznie w tym zakresie podnosi, że skoro w pierwszych zeznaniach opisała ona to wydarzenie w sposób szczegółowy, to nie istniała potrzeba powtarzania wszystkich jego elementów w kolejnych zeznaniach (str. 26 uzasadnienia).

Reasumując stwierdzić należy, że jak już powiedziano, Sąd I instancji opierając się o całokształt ujawnionych w sprawie dowodów, ocenionych zgodnie z zasadami określonymi w art. 7 k.p.k., poczynił poprawne, pozbawione luk i błędów ustalenia faktyczne, co do czynów przypisanych oskarżonemu M. T. w pkt od 1 do 5 wyroku, a zatem podniesione w tej mierze zarzuty apelacyjne nie zasługują na aprobatę.

Bezzasadny jest też (nieumotywowany szerzej) zarzut, dotyczący niewspółmierności kary łącznej pozbawienia wolności i grzywny wymierzonej oskarżonemu M. T. oraz orzeczonego wobec niego przepadku równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa.

Sąd I instancji rozważył bowiem wszystkie okoliczności, które powinny kształtować wymiar kar zarówno jednostkowych jak i łącznych (w tym również okoliczności podniesione przez skarżącego w ramach apelacji) co znalazło odzwierciedlenie na stronach 113 – 121 pisemnego uzasadnienia wyroku. Wymierzone kary pozbawienia wolności uwzględniają, zarówno stopień winy jak i społeczną szkodliwość czynów przypisanych M. T., realizując zarazem cele kary określone w art. 53 k.k. Orzeczone kary grzywny respektują natomiast dodatkowo zasady ich wymiaru zarówno w zakresie ilości stawek jak i ich wysokości.

Powyższe uwagi dotyczą w odpowiednim zakresie także kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny wymierzonych M. T.. Sąd I instancji prawidłowo przyjął, że mając możliwość wymierzenia oskarżonemu kary łącznej w granicach od 4 lat do 9 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności, należy wobec niego zastosować zasadę asperacji, skutkującą orzeczeniem wobec niego kary łącznej 5 lat pozbawienia wolności.

Następnie Sąd w sposób logiczny i przekonujący, wykazał, że wymierzona oskarżonemu kara łączna 5 lat pozbawienia wolności w pełni odpowiada zasadom łączenia kar, odzwierciedlając właściwie zbieżności podmiotowo

– przedmiotowe przypisanych mu czynów, a także odpowiadając w pełni jego warunkom i właściwościom osobistym. Te same warunki uwzględniono przy wymiarze kary łącznej grzywny (str. 120 uzasadnienia). Nie budzi też zastrzeżeń orzeczenie, wydane wobec oskarżonego M. T. w oparciu o art. 95 § 1 k.k., zaś skarżący nie wskazał w apelacji na jakiej podstawie kwestionuje kształt rozstrzygnięcia Sądu I instancji w powyższym zakresie. Nadmienić więc jedynie wypada, że Sąd I instancji w sposób prawidłowy określił ogólną kwotę korzyści jaką sprawcy osiągnęli z przestępstwa określonego w pkt 2 wyroku oraz przyjął prawidłową metodę podziału tej kwoty, w ramach orzekania jej przepadku wobec poszczególnych współsprawców, jak też trafnie uwzględnił, iż wobec oskarżonego M. T. kwota przepadku winna być powiększona o kwoty wykazane w ramach czynów z pkt 3 i 4 wyroku.

Mając na względzie powyższe okoliczności Sąd Apelacyjny uznał, że zarzut rażącej niewspółmierności kary (podobnie jak pozostałe zarzuty zawarte w apelacji obrońcy M. T.) są oczywiście bezzasadne.

Co do apelacji obrońców oskarżonego **T. T. (2)** zauważyć należy, że w istocie nie kwestionują one ocen i ustaleń Sądu I instancji, które legły u podstaw przypisania oskarżonemu przestępstwa z art. 204 § 2 k.k. opisanego w pkt 7 wyroku, podważając jedynie ustalenie wskazujące, iż oskarżony T. T. dopuścił się tegoż przestępstwa działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, jak też analogiczne ustalenia dotyczące czynu z pkt 1 wyroku wskazujące, iż oskarżony T. T. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez S..

W tej sytuacji, w kontekście treści zarzutu zawartego w pkt 2 apelacji pierwszego obrońcy T. T. adw. E. W. (oraz treści jej uzasadnienia) jedynie w kategoriach omyłki redakcyjnej można postrzegać wniosek apelacyjny o uniewinnienie oskarżonego do zarzutów z IV, V, VII, XXX i XXXI aktu skarżenia, podczas gdy w rzeczywistości wywody zawarte w apelacji wskazują co najwyżej na możliwość postawienia wniosku o wyeliminowanie z opisu czynów przypisanych oskarżonemu w pkt 7 wyroku (w ramach zarzutów z pkt IV, V, VII, XXX, XXXI a/o) działania w ramach zorganizowanej grupy przestępczej i w efekcie wyeliminowania z podstawy prawnej skazania i wymiaru kary art. 65 § 1 k.k. i 64 § 2 k.k.

Dla porządku należy nadmienić, że Sąd Apelacyjny, uwzględniając po części apelację obrońcy drugiego współsprawcy czynu opisanego w pkt 7 wyroku (A. L.), uznał, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na zmianę wyroku w odniesieniu do tego oskarżonego właśnie poprzez przyjęcie, iż nie działał on w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, co skutkowało wyeliminowaniem z podstawy prawnej skazania i wymierzenia kary A. L. za ten czyn art. 65 § 1 k.k. i 64 § 2 k.k. oraz stosownym obniżeniem kary, a także uniewinnieniem tegoż oskarżanego od czynu z art. 258 § 1 k.k. zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia.

W tym wypadku na pełną akceptację zasługiwała argumentacja obrońcy S. L. wskazująca, że nie ma żadnych bezpośrednich dowodów potwierdzających udział tegoż oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej i, że zgromadzone dowody świadczą jedynie o tym, iż oskarżony ten działając wspólnie z innymi osobami (w tym z P. T.) czerpał korzyści majątkowe do kobiet uprawiających prostytucję w sposób opisany w pkt 7 wyroku.

Za zupełnie nieuprawnioną uznać należało w tej sytuacji konstatację, zawartą w rozważaniach ze str. 76 uzasadnienia wyroku, że skoro oskarżony T. T. pozyskiwał ww. korzyści majątkowe w ramach grupy przestępczej A. P. ((...)) to również A. L., działając z nim wspólnie i w porozumieniu, takie czynności w ramach tych struktur wykonywał. Wniosek taki, nie poparty zresztą szerszą argumentacją, nie spełnia kryteriów logicznego rozumowania. Równie dobrze można przyjąć, poruszając się w granicach zgromadzonego materiału dowodowego, że oskarżony A. L., pobierając korzyść od kobiet wymienionych w pkt 7 wyroku, wspólnie i w porozumieniu z A. L., mógł nie wiedzieć o tym, iż A. L., funkcjonuje w ramach szerszej struktury przestępczej (tj. grupy kierowanej przez (...)) tym bardziej, że nie ma dowodów wskazujących na to, iż A. L. znał A. P. lub innych (poza T. T.) członków tejże grupy (z bezpośredniego otoczenia A. P.) lub też by miał świadomość tego, iż zbierane przez niego kwoty pieniężne przekazywane są dalej bezpośrednio do A. P..

Przechodząc do omówienia apelacji obrońców drugiego z współsprawców czynu z pkt 7 wyroku – T. T., należy na wstępie podkreślić, że żaden z argumentów które przemawiały za koniecznością zmiany wyroku wobec oskarżonego A. L. nie rzutowało, w jakimkolwiek stopniu na kwestię winy i odpowiedzialności oskarżonego T. T. w zakresie czynów

opisanych w pkt 1 i 7 wyroku, w aspekcie działania w zorganizowanej grupie przestępczej. Jednocześnie zaznaczyć należy, że jak na wstępie powiedziano, Sąd I instancji również w tym zakresie, ocenił materiał dowodowy obciążający oskarżonego T. T. w sposób wyjątkowo wnikliwy i precyzyjny, respektując zasady logicznego rozumowania, wiedzy i doświadczenia życiowego, zaś poczynione na tej podstawie ustalenia faktyczne (nie zawierające żadnych luk i błędów), wskazują jednoznacznie na wyczerpanie przez niego znamion czynu opisanego w art. 258 § 1 k.k. i na działanie w warunkach art. 65 § 1 k.k. co do czynu z art. 204 § 2 k.k.

Podzielając wyczerpującą i trafną w tej mierze analizę i ocenę materiału dowodowego (zaprezentowaną na str. 74 – 77 uzasadnieniu wyroku) uznać należy, że całokształt bezbłędnie ustalonych w niniejszej sprawie faktów i okoliczności pozwala na budzące wątpliwości stwierdzenie, iż oskarżony T. T. jest jednym ze sprawców czynu z art. 258 § 1 k.k. przypisanego mu w pkt 1 wyroku oraz współsprawcą czynu z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. z pkt 7 wyroku, popełnionego w ramach działania zorganizowanej grupy przestępczej.

W szczególności należy w tym zakresie wymienić:

- okoliczność, że aż dwie osoby, których zeznania zostały zasadnie uznane w tej mierze za wiarygodne, wprost wymieniają T. T. (2) (T. o ps. (...)) jako członka grupy przestępczej kierowanej przez A. P. (zeznania P. K. (2) i S. S. (3) - wyczerpująca i prawidłowa analiza oraz ocena str. 85 – 86, 93 – 94, 97 – 98 wraz ze wskazanymi tam szczegółowo, kartami akt sprawy),
- fakt, że oskarżony T. T., kontaktował się z innymi członkami ww. grupy przestępczej, w tym M. i M. T. (5) (zeznania M. B. (1) k. 634, 1064, 3576, 3905 i in.),
- okoliczność, że rozmowach z tymi osobami oskarżony występuje jako osoba która (wspólnie z innymi) „obstawia” trasy w okolicy O., czerpiąc korzyści z prostytucji (ww. zeznania M. B.),
- fakt, że powyższe zachowania oskarżonego w podejmowane w okolicy O. zostały bezpośrednio potwierdzone w zeznaniach K. K., M. T. (3) oraz K. i G. S.,
- okoliczność, że jak zeznał świadek M. B., haracze zbierane w tej okolicy były oddawane A. P. (S.)

i co istotne

- że A. P. dzielił te pieniądze, pomiędzy członkami swojej grupy przestępczej (m. in. k. 637),
- fakt, że oskarżony, wspólnie z innymi sprawcami, wytworzył stały mechanizm czerpania korzyści z prostytucji polegający na objęciu kontrolą miejsc gdzie kobiety uprawiały prostytucję, wyznaczaniu im stawek opłat, terminów i sposobu ich pobrania, korzystaniu z pośrednictwa innych kobiet przy zbieraniu pieniędzy (K. K. i M. T.) oraz z pośrednictwa innych osób przy przekazywaniu tych pieniędzy do miejscowości M. (K. i G. S.) i w efekcie, po odbiorze tych pieniędzy, przekazywaniu ich dalej do dyspozycji A. P.,
- fakt, że oskarżony T. T. (w przeciwieństwie do A. L.) znał osobiście osobę kierującą zorganizowaną grupą przestępczą tj. A. P. (A. P. potwierdził, że pozostawał w osobistych kontaktach zarówno z T. T. jak i z M. T. (2) i M. T. (7) - k. 3560 – 3561),
- okoliczność, że T. T. wielokrotnie widział w obecności A. P. świadek M. B., co jak trafnie zauważył Sąd, uwiarygadnia jego wypowiedź wskazującą, że to oskarżony rozliczał się z S. z korzyści uzyskanych od kobiet uprawiających prostytucję w okolicach O. (str. 75 uzasadnienia),
- fakt, że sam A. P. przedstawił świadkowi P. K. T. T. ((...)) jako „chłopaka od niego” dodając, że to „dobry chłopak” (k. 3844, 4603).

Jest oczywistym, że słowa powyższe, podobnie jak inne zasłyszane przez P. K. rozmowy pomiędzy (...) i (...) (dotyczące podziału pieniędzy) wyraźnie świadczyły - jak trafnie wykazał Sąd I instancji – o przynależności T. T. do grupy kierowanej przez A. P. (str. 86 uzasadnienia).

Logiczne powiązane wskazanych wyżej faktów i okoliczności, słusznie uznanych przez Sąd I instancji za udowodnione, stanowi wystarczającą podstawę do przyjęcia nie budzącego wątpliwości ustalenia, że oskarżony brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez (...) (pkt 1 wyroku), i że właśnie działając w ramach tejże grupy czerpał korzyści majątkowe od kobiet uprawiających prostytucję w okolicach O. (pkt 7 wyroku).

Ustaień tych nie podważają, w jakiegokolwiek mierze, zarzuty podniesione w apelacjach obrońców T. T. i argumenty przytoczone na ich poparcie.

Co do zarzutów apelacyjnych z pkt 1 i 2 apelacji adw. E. W., nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem, iż prawidłowo oceniono zeznania M. B., K. i G. S., K. K. wykluczając możliwość przyjęcia, iż oskarżony funkcjonował w zorganizowanej grupie przestępczej i popełnił w jej ramach czyn z art. 204 § 2 k.k.

Przede wszystkim jak już wyżej wykazano, ocena dowodu z zeznań ww. świadków nie budzi jakiegokolwiek zastrzeżeń, a sam fakt pewnej ich zmienności, szczegółowo analizowany przez Sąd I instancji, nie dyskwalifikuje ich wiarygodności w zakresie dotyczącym czynów przypisanych T. T.. Nadto, czego zdaje się nie dostrzegać skarżący, ustalenia dotyczące działania oskarżonego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej tylko w niewielkim stopniu opierają się o zeznania K. K. i K. G. S.. Istotne są w tej mierze zeznania M. B. ale też (pominiętych w zarzutach apelacyjnych) P. K. oraz S. S. i innych świadków. Co do zeznań M. B., nie osłabia ich wartości dowodowej (wbrew oczekiwaniom skarżącego) fakt, iż jest to tzw. świadek ze słyszenia, tym bardziej, że najważniejsze okoliczności obciążające oskarżonego (np. dotyczące przekazywania i podziału pieniędzy), zostały przez niego zasłyszane właśnie w trakcie rozmów pomiędzy członkami omawianej grupy przestępczej (małż. T.) i to również z udziałem samego oskarżonego.

Nie jest też tak, jak usiłuje wykazać skarżący, że zeznania K. i G. S. wykluczają możliwość przyjęcia, iż T. T. dzielił się pieniędzmi czerpanymi z nierządu z A. P.. Świadkowie S. oddawali po prostu pieniądze, przekazywane im z tego tytułu, oskarżonym T. T. lub A. L. i nie mieli wiedzy na temat tego, czy kwoty te są dalej przekazywane jeszcze innej osobie.

Wreszcie, przeciwko koncepcji o działaniu oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej nie przemawia, jak tego oczekuje skarżący, okoliczność, że nie istniało żadne porozumienie między sprawcami czynu z pkt 7 wyroku (tj. T. i L.), a pozostałymi oskarżonymi (małż. T.) należącymi do ww. grupy przestępczej. Zagadnienie to szczegółowo zostało omówione w ramach pisemnych motywów wyroku i trafność stanowiska zajętego w tej mierze przez Sąd I instancji nie została przez skarżącego skutecznie podważona (str. 64 uzasadnienia).

Powyższe uwagi odnoszą się w pełnym zakresie do zarzutów podniesionych w apelacji drugiego obrońcy T. T. adw. Ł. S. i argumentów przytoczonych na ich poparcie.

Wbrew bowiem zarzutom z a i b apelacji zebrany materiał dowodowy, skrupulatnie przeanalizowany i prawidłowo oceniony przez Sąd I instancji, dawał stabilną podstawę do przyjęcia bezbłędnych ustaleń, co do udziału oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej i co do czerpania w ramach działalności tej grupy korzyści z nierządu.

Nadto, o czym była już mowa, status świadka ze słyszenia w niczym nie osłabia wymowy dowodu w postaci zeznań T. B..

Natomiast świadek P. K., czego nie dostrzegł skarżący, jest tylko co do niektórych okoliczności świadkiem „ze słyszenia”, przy czym odnośnie wyjątkowo istotnej deklaracji A. P., wskazującej wprost na usytuowanie T. T. w strukturach jego grupy przestępczej („chłopak od niego”), świadek P. K. był bezpośrednio adresatem ww. wypowiedzi. Wypowiedź ta, oceniana w kontekście innych wymienionych wcześniej wypowiedzi zasłyszanych przez P. K. i T. B. (dotyczących w szczególności kwestii przekazywania i podziału pieniędzy), świadczy w sposób niebudzący wątpliwości o istnieniu więzi o charakterze organizacyjnym pomiędzy T. T. a grupą stworzoną przez S.. Nie przemawia przeciwko

temu podnoszony przez skarżącego fakt istnienia odmiennych mechanizmów poboru i przekazywania pieniędzy co do czynu przypisanego w pkt 7 wyroku T. T. i A. L., i co do czynów przypisanych pozostałemu oskarżonemu w pkt 2 – 4 wyroku. Różnice w tym zakresie były bowiem w sposób oczywisty zdeterminowane odmiennymi warunkami funkcjonowania grupy w różnych regionach kraju. W miejscach znajdujących się w pobliżu W. istniała możliwość codziennego poboru opłat bezpośrednio przez członków grupy, w przeciwieństwie do miejsc odległych od W. (okolice O.), gdzie metodą bardziej racjonalną było pobieranie opłat cotygodniowych, przesyłanych przez osoby pośredniczące w ich pobieraniu na adres w M..

W świetle omawianych wyżej faktów i okoliczności, znajdujących oparcie w trafnie ocenionym materiale dowodowym, za zupełnie dowolną uznać należy koncepcję lansowaną przez skarżącego, że T. T. nie był członkiem zorganizowanej grupy kierowanej przez A. P. lecz jedynie przestępcą uiszczającym opłatę na rzecz A. P. w zamian za umożliwienie mu prowadzenia działalności na danym terenie. Przecież, o czym była już mowa, część świadków wprost lokowała oskarżonego w ramach struktur organizacyjnych tej grupy (K., S. i w zasadzie T. B.), a nadto T. B. i K. wskazywali na istnienie bliskich osobistych kontaktów A. P. z T. T.. Przy tym T. B. przedstawiał mechanizm przekazywania a następnie dzielenia pieniędzy przez A. P., zaś K. zeznał, iż oskarżony został mu przedstawiony przez A. P. jako członek jego grupy („chłopak od niego”), czemu oskarżony przecież nie zaprzeczał.

Logiczna analiza powyższych faktów i okoliczności nie pozwala w żadnej mierze na uznanie, że obok wyżej zarysowanych relacji pomiędzy A. P. i T. T., istniała jeszcze jaka dodatkowa (autonomiczna) sfera działalności przestępczej T. T., polegająca na czerpaniu korzyści z prostytucji uprawianej w okolicach O.. Skoro bowiem oskarżony, prezentowany przez szefa grupy przestępczej innym osobom jako „chłopak od niego”, zorganizował i prowadził pewien segment działalności przestępczej a uzyskane z tego tytułu dochody przekazywał ww. osobie w celu podziału pieniędzy pomiędzy członkami grupy, to nie ma żadnych racjonalnych przesłanek pozwalających na uznanie, że nie było to działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w rozumieniu art. 65 § 1 k.k., a tym bardziej na uznanie, że oskarżony nie był uczestnikiem ww. grupy przestępczej.

Z tych względów uznając, że wszystkie zarzuty podniesione w powyższych apelacjach są bezzasadne, Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie.